

Lad ikke solen gå ned over din vrede

(Til Rikke og Christian på bryllupsdagen)

Inger Merete Tuxen

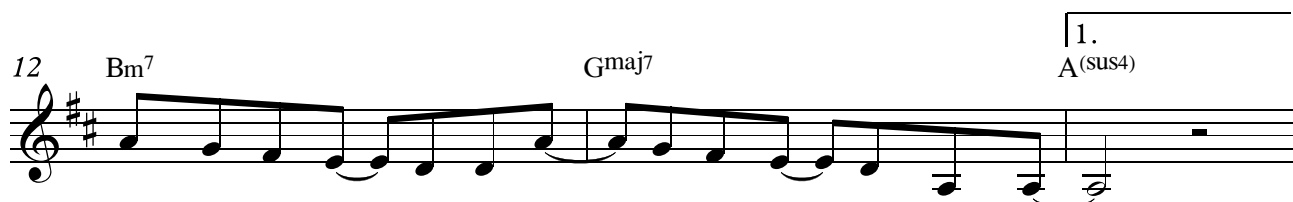
Da-ge, der en - der i næ - sten per-fekt har-mo-ni. En
Da-ge med fjendt ligt og skyt - te-gravs-lig - nen-de vejr, hvor
Da-ge, lidt ke - de-ligt grå som de fle ste nu er, lidt
Da-ge, der en - der i lar - men-de dis - har-mo-ni, med

hav, der er blankt og som so - len kan spej - le sig i.
luf-ten er tryk - ken-de u - an - set, hvor man så er.
ef - ter-års - ag - ti - ge u - den det sær - li - ge skær.
vris-sen og knur - ren og in - de-stængt dags ra - se - ri.

Ly - se-rødt dis væ - ves ind i det ro - li - ge vand, mens
Da - ge, hvor lav - tryk-ket bre - der sig, tavs - he-den gror.
Som-mer-lun vind dan-ser ind o - ver vej, o - ver sti, men
Da - ge med buld - ren-de tor - den og blit - zen-de lyn.

alt fø - les fred - fyldt på stran - den i som - mer-varmt sand.
Da - ge, hvor kul den bli'r om - sat til is - nen - de ord.
glem - mes i selv - sam-me ø - je-blik, det er for - bi.
Storm-vejr, der skub - ber sig vred - la-dent hen o - ven by'n.

Lad ik-ke so - len gå ned, lad ik-ke

21 Dmaj7 Gmaj7 F#m7 Bm7 Cmaj7

so - len gå ned o-ver din vre - de, men til - gi' din

26 Bm7 Cmaj7 Bm7 Cmaj7

ven, til - gi' din ven som du er

30 Bm7 Bm/A Gmaj7 Bm7 Bm/A Gmaj7

ble - vet til - gi't ble - vet til - gi't

Teksten er inspireret af en tekst i Efeserbrevet, kapitel 4, hvor der står:
 "Lad ikke solen gå ned over din vrede"